

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
וישב

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

מהדורה זו הוקדשה לע"נ אייר בת מרגלית ע"ה
לבית שריקי במלאת 11 חודש לפטירתה

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 15:00

להארות והערות וכן לקבלת הגליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:
makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת
© כל הזכויות שמורות למחבר

**המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865**

פרשת וישב תשפ"ג

רע ודאג שיהיו להם באותו היום בשמים, בשבילו.

וכאן נשאלת השאלה: אני לא מבין, לא מדובר שיוסף הולך לאיזה צימר בצפון ליזמים, ולכן חשוב לו שגם הדרך תהיה נוחה ונעימה, ממש לא!!!! מדובר פה על בחור בן 17 שנמצא לבד, ממש לבד!!! מוכרים אותו לישמעאלים, והוא לא יודע מה קורה אתו בכל רגע, ולאן פניו מועדות, מה נראה לך?! שעכשיו בדיוק, מה שמעניין אותו זה הבשמים??? ולא רק שזה לא מעניין אותו, אלא הראש שלו לא נמצא שם, וסביר להניח שהוא בכלל לא ישים לב לכך, אז למה כל הבלגן הזה שעושים בשבילו, שהסיכויים שהוא ישים לב לכך הם קרוב לאפס??????

אני בטוח שאם תשאלו את ג.ש. [חייל שחטפו אותו וחזר ב"ה] אם בשעה שחטפו אותו, היה מעניין אותו אם לרכב שלוקח אותו יש גלגלי מנגנונים ואם יש ריח טוב ברכב ☺ ממש לא!!!

אדם שפל או מנתח???

"וְהָיָה אֲרֻחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בְּאֶה מְגֻלָּעַד וּנְמִלִּיהֶם נְשָׂאִים נְכֹאת וְצָרִי נְלִט" [ל"ז כ"ה]

ידוע שהתורה אינה כותבת דברים מיותרים, ואני חושב שזה מיותר לומר את זה, ואם כן, מדוע התורה מפרטת כאן מה הם לקחו, מה העניין???? או את מי זה מעניין מה הם לקחו???? כמו שלא מעניין אותי איזה צבע ג'אלביה [בגד] היתה להם כמו של הערבים מאבו דאבי או כמו של השייחי מקלקיליה ☺ וא"כ מדוע התורה מספרת לי מה הם לקחו?????

אומר רש"י: תדע לך, בדרך כלל הסחורות של הישמעאלים זה נפט, הם יודעים לעבוד, הם לא יקחו סחורות של "הכל בשקל" או בשמים או מוצרים עם ריח נעים, וכאן, כיון שהם היו צריכים לקחת את יוסף הצדיק, לכן בורא עולם לא רצה שהצדיק יריח ריח

בא כעונש על כך שהוא דיבר לשון הרע על אחיו?? או שזה ניתוח שנועד לתקן אותו כדי להרים אותו????
איך הוא יכול לדעת????

אם התנאים הסביבתיים גרועים או נעימים, ולכן בא הריח הטוב, לומר לו: הלוו!!!! לא רצו להעניש אותך!!! זו לא סתם פציעה!!! כיון, שאם כן, היית אמור להריח את ריח הנפט, אבל עכשיו שזה כמו ניתוח שמרפא, המצב הזה בא להעלות אותו, בא לטובתו, כמו שרואים בהמשך, לכן סידרו לו שיהיה לו ריח טוב ונעים.

יש עוד תירוץ שאומר ר' חיים שמואלביץ זצ"ל: נתאר לעצמנו ילד שנכנס לניתוח, הוא רואה את כל הרופאים, את כל המסכות, והלב שלו עוד שניה קורס מהלחץ העצום שאופף אותו, הוא לא יודע מה יהיה אחרי הניתוח, מה יעשו לו, כולו מודאג, והנה הוא רואה מבעד לחלון הזכוכית את אמא שלו מחייכת אליו ומנופפת לו לשלום, באותם רגעים, לבו מתמלא ברוגע ובשלווה, אם אמא נמצאת איתי, אני רגוע!!!

הראש שלו בכלל לא היה שם, כמוכן, שכאן אנחנו מדברים על יוסף הצדיק וצריך לנהוג בזהירות רבה, כיון שהוא לא חבר שלנו, ואנחנו לא מתקרבים לאלפית אחוז מקדושתם של השבטים.

בענין הזה יש מספר תשובות:

תשובה אחת של ר' מרדכי פורגמנסקי זצ"ל: שני אנשים דוקרים בן אדם בסכין, אחד מהם הוא אדם שפל... והשני הוא מנתח בבית חולים, מה ההבדל ביניהם???

אצל האדם השפל, הסכין שלו מלוכלך, ומעולם לא ראינו שמי שדוקר לוקח אלכוהול ומחטא ומנקה את הסכין שלו בין דקירה לדקירה, לעומת זאת, המנתח שמטרתו היא לרפא אנשים, הוא מנקה ומחטא היטב בין ניתוח אחד לניתוח אחר, ולא רק מנקה, אלא מעביר סטריליזציה לכל הכלים ששימשו אותו בניתוח הקודם.

ואם כן, איך אנחנו יודעים אם דקירת הסכין הזו, זו סתם פציעה או שזה ניתוח???? התשובה היא: שתלוי בכל התנאים הסביבתיים.

איי, איי, איי, יוסף הצדיק לא ידע אם המכירה שלו היא סתם פציעה... וזה

באף אחד, אלא רק בכורא עולם, זה נותן רוגע, נותן שלוה.

נקודה נוספת, אם נתבונן נראה, שמה שהיה מגיע לו הגיע לו, ומה שלא אז לא, הכל מדוקדק.

בקשה אחרונה

"נִיאָמֵר וַיִּשְׁרָאֵל אֶל יוֹסֵף הָלוֹא
אֶחָיו רְעִים בְּשָׁכְם לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִינִי [לז' יג']

התורה מספרת שיעקב שלח את יוסף הצדיק ללכת לראות את שלום אחיו, והוא יוצא אליהם, ואפילו שהוא יודע שהוא בסכנה, זה לא משנה לו, הוא הולך במסירות נפש.

בהתחלה, זה לא היה נראה טוב, כיון שהוא רק ניזוק מזה, כך זה נראה במבט ראשוני, רק לאחר שנים, הוא מבין שהכל לטובה, ומה שהיה נראה כדבר רע, הכל היה לטובה, כדי שהוא יעלה לגדולה וידאג לכולם בשנות הרעב, וכל זה בזכות מה???? בזכות כיבוד החורים שלו, הוא לא חיפש

ואת זה הקב"ה הראה ליוסף הצדיק, שנמצא ברגעים מאוד קשים, אומר לו בורא עולם: יוסף! אתה לא לבד! אני לא שכחתי אותך לרגע, והראיה שהישמעאלים לוקחים בשמים, ממתי ישמעאלים לוקחים בשמים????

אם אנחנו נתבונן, בכל מצב שאדם נמצא, תמיד!!! אבל תמיד!!! אם הוא ירכיב את המשקפיים הנכונות, ואני חושב שהוא לא צריך להרכיב משקפיים מיוחדות, אלא מספיק שהוא לא מרכיב משקפיים שחורות... הוא כבר יראה שבכל "אורחת ישמעאלים" בכל מצב שנראה לא טוב, בורא עולם דואג לרכך את הענין, בורא עולם נמצא אתו גם ברגעים הקשים האלה, לפעמים זה בא בתור צוות רפואי מיוחד, לפעמים זה בני משפחה שעומדים לצידו, לפעמים אלו השכנים שאתה מגלה שלא הכרת כמה שהם מדהימים, ולפעמים זה חברים מהכולל, מהעבודה וכד'.

ואם תשאלו, מה זה עוזר???? זה כמו לראות את האמא שמסתכלת עליך, עצם ההרגשה שבורא עולם נמצא איתך, עצם ההרגשה שאני לא תלוי

הנשים והילדים לקחו לקרון אחר, אנחנו עדיין לא ידענו מה הכוונה שלהם, והאם זה רק זמני או קבוע, מה שכן, מי שהתעקש שלא לעשות את בקשתם קיבל מכות אכזריות מהחייילים הנאצים, והיה שם בכי של נשים וילדים שהופרדו מהאבא/מהבעל שלהם, הבכיות היו קורעות לב והגיעו עד לב השמיים.

אני בתור ילד קטן הופרדתי מאבי, והכניסו אותי עם אמי לקרון שהיו שם נשים וילדים, לפתע, אמי שמה לב שהמזוודה נשארה אצלנו, והתפילין של אבא שלי נמצאות במזוודה, היא מיד שלפה את התפילין של אבא מהמזוודה, ואמרה לי: רופץ מהר לקרון של הגברים ותמסור לאבא את התפילין.

האמת, כשאימי אמרה לי ללכת רעדתי מפחד, כיון שהיו שם באזור הרבה חיילים, ולא רק זה, היה רעש של כלבים מפחידים שעמדו לצידם של החיילים, ולא רק זה, היו גם שריקות של כדורי רובה, בקיצור, זה היה מ-פ-ח-י-ד-!!! אבל מנגד עמדה הבקשה של אמא, ואם אמא מבקשת אז אין מה לחשוב פעמיים, מה גם שיש

הנחות, אם אבא אמר או אמא אמרה אז עושים רצונם מבלי לחשוב פעמיים.

סיפר הרב זילברשטיין: על סבא ששמע את שני נכדיו שרכים ביניהם, מי צריך לעשות מה שאמא בקשה, כשכל אחד מנסה להתחמק, פנה אליהם הסבא ואמר להם: ילדים יקרים, אני אספר לכם סיפור, כדי שתבינו כמה כיבוד ההורים מציל אתכם, וזו אחת המצוות היחידות שהתורה מבטיחה עליה שכר של אריכות ימים.

וכך סיפר: זה לא סוד שאני ניצול שואה, עכשיו תשמעו, מה גרם לי להינצל מכל המשפחה, כולם נעלמו ורק אני נשארתי...

הייתי נער באותה תקופה שהגרמנים הגיעו לעיירה שלנו, הייתי ילד בגיל שלכם, והגרמנים ציוו על כולם לארוז מזוודות ולהתאסף תוך שעתיים בכיכר העיר, ומי שיאחר... זה יהיה הסוף שלו...

ארגנו את הדברים הכי חשובים במזוודות ויצאנו לכיכר העיר.

הגרמנים ימ"ש התחילו להפריד בינינו ואת הגברים לקחו לקרון אחד, ואת

אחר, היום לא הייתי כאן ומספר לנכדים שלי את סיפור ההצלה שלי.

זה היה המיוחד ביוסף הצדיק, שעל אף הקושי שהיה לו בקיום השליחות לראות את שלום אחיו, הוא לא מתחכם ועושה מה שאביו אמר לו, וזה מה שהביא לו בסופו של דבר את הסייעתא דשמיא, ואת העלייה לגדולה.

טבעת עם זרקוניא שיצרה מיליונים!!!

ואם כבר מדברים על כיבוד הורים, יש סיפור שסיפר הרב בוויאר: על עשיר מופלג, אחד מתומכי התורה הגדולים, הוא היה מקורב לר' חיים קנייבסקי זצ"ל, באחת הפעמים ר' חיים פנה אליו ושאל אותו: האם יש איזה מעשה טוב שהוא עשה שבנינו הוא זכה לעשירות כזו???

סיפר אותו עשיר: בצעירותי, הייתי יתום מאב ל"ע ול"ע, ולאימי האלמנה הפרנסה לא היתה קלה בכלל, ואחרי תקופה השתדכתי עם בחורה עניה,

כאן כיבוד אם לשמוע בקולה, וגם כיבוד אב להביא לו את התפילין שלא ישאר ללא תפילין.

לקחתי את התפילין ורצתי מהר לקרון של הנברים, החיילים שראו ילד רץ להם בין הרגליים, קפצו עלי בצעקות ובאו לתפוס אותי, אבל עד שהם זזו, אני כבר הייתי עמוק בתוך הקרון וחיפשתי את אבא שלי, מצאתי אותו ומסרתי לו את התפילין, באתי לצאת ולחזור לקרון של אמא שלי ושל כל אחי האחרים.

אבל רגע לפני שהגעתי לדלת של היציאה מהקרון, חייל גרמני נעל את הקרון מבחוץ, וכך לא היתה לי האפשרות לצאת משם, ולאחר כמה דקות הרכבת נמעה, זו היתה הפעם האחרונה שראיתי את אימי ואחי הי"ד, הם נשלחו למשרפות באושוויץ, ואני נשארתי עם אבי וב"ה שרדנו את המלחמה, ונשארנו בחיים!!!

אני ניצלתי, בזכות ששמעתי לאמא שלי, כבר בפעם הראשונה שהיא ביקשה ממני, אני רק מתאר לעצמי שאם הייתי אומר לאמא שלי: למה דווקא אני????? אולי תשלחי מישהו

ניסיתי להוריד את אמא שלי מהעץ, ואמרתי לה: אבא הביא לך, וזו מזכרת ממנו, תשמרי על זה, איך תתני לה את זה.

ואני לא ידעתי כמה הסתכנתי... אמא שלי שמעה שאני מעריך את זה ואמרה לי: מצויין, בגלל שאני אוהבת אותה, אני רוצה לתת לה את זה.

ריבנו של עולם, איך אני מוריד לאמא שלי את הרעיון הזה, לתת לכלה כזו טבעת זה פדיחה ממדרגה ראשונה... דבר כזה עדיף לא לתת!!!

אבל אמא שלי, היה נראה, שהיא לא מתכוונת לרדת מהעץ הזה, ומצד שני, אני לא רציתי להתחיל את החיים על רגל שמאל, על ההתחלה לתת לה טבעת כזו, זה פדיחה שתיכנס לספר השיאים 😊.

עד יום החתונה אני לא ידעתי מה אני עושה, האם לתת, ויש חשש שהיא תיפגע, או שאני לא נותן ואז סביר להניח שאמא שלי תיפגע, כאשר היא תראה שאחרי שהיא הקריבה את המזכרת מבעלה, הכלה לא עונדת את הטבעת, ואיך שאני מכיר את אמא שלי, אין מצב שהיא תפספס... היא

ולא היה לנו כסף לדברים המינימלים, כנראה שכל אחד סמך על השני שהוא ידאג, זה לא הענין שלי, וכמו שאומרת הגמרא: "קדירא דבי שותפי לא חמימי ולא קרירי" פירוש: שקדירה של שני שותפים היא לא חמה ולא קרה, כלום לא התקדם איתה, למה???? משום שכל אחד סומך על השני שהוא ידאג לחמם או לקרר.

התקרבותי לחתונה, ולא היה לי כלום!!! שום בגד או משהו בסגנון!!! הלכתי לחנות חליפות ואמרתי לו שאני חתן אם הוא יכול לתת לי בהקפה, ואני בעז"ה אחזיר לו אחרי החתונה, כמו אברהם אבינו שלקח בהקפה, ובחזרתו פרע הקפותיו, כך עשיתי גם עם הכובע וכל שאר הדברים הנצרכים לחתונה, דבר אחד היה חסר לי, יש מנהג שנותנים טבעת בחדר יחוד, מה אני אעשה עם זה? מאיפה אני משיג טבעת???? אנשים רוצים לראות מזומן...

סיפרתי לאמא שלי, היא אמרה לי: תשמע, יש לי טבעת שאבא שלך הביא לי, והוציאה מהיד שלה טבעת יהלום, שהיהלום בה נפל, ושמו במקום זה אבן זרקוניא, והטבעת היתה קצת שבורה...

המון רק בשביל שיהיה לי טוב, שיהיה לי מה לתת לה.

מבחינתי, האירוע עבר בהצלחה, עמדתי בגבורה בכיבוד אם, אבל מסתבר שהאירוע רק התחיל, מאותם רגעים, מה שננעתי בו הפך לזהב!!! כל עסק שהתחלתי ההצלחה האירה לי פנים משהו בלתי מוסבר, ואחרי זמן קצר הפכתי להיות אחד המייקונים... והיום, כ"ה אני מחזיק הרבה מוסדות תורה, ונמצא עם הון שמוערך בכמה מיליארדי דולרים.

ואני תולה את כל ההצלחה שלי בחיים, בכך שכיבדתי את אמא שלי, ונתתי את הטבעת.

אמר לו ר' חיים: ביום החתונה מוחלים לחתן ולכלה על כל העוונות, וכשנמחלים העוונות יש ברכה, אבל צריך להיות כלי שראוי לקבל ברכה, וזוה שאתה סיכנת את עצמך ונתת את הטבעת, מבחינתך זו היתה מסירות נפש, וגם אשתך שהסכימה לענוך בזו טבעת, עשתה מעשה מדהים!!! וזה עשה אתכם כלי לקבלת הברכה, וזה ההסבר לכל המיליארדים שלך.

תחכה מחוץ לחדר יחוד ותרצה לראות איך הכלה שלה עונדת את הטבעת שהיא הביאה לה...

מ-ה ע-ו-י-ש-י-ם-?????? אני לא מאחל להיות במצב הזה, אתה בין הפטיש לסדן, אוי לי מיוצרי אוי לי מיצרי.

הגענו לחדר יחוד, אמרתי לכלה שיש לי מתנה בשבילה.

ראיתי את ההתרגשות הגדולה שהיתה לה, כיון שגם היא באה מבית עני שלא רגיל לתכשיטים וכד', התחלתי להוציא אותה, ואני אומר לעצמי, בורא עולם תעזור לי שלא יהיו כאן פדיחות, הוצאתי את הטבעת ונתתי לה, איך שהיא ראתה את הטבעת, ברנע הראשון היא היתה בהלם!!! אחרי כמה שניות היא אמרה לי: אני מבינה שהבאת לי טבעת שיש לה מטען רגשי גדול, ואני מעריכה את זה שבמשפחה שלך מוכנים לתת לי כזו טבעת.

יצאנו מחדר יחוד, וכמו שידעתי מראש, אמא שלי חיבקה אותה, והעיניים שלה, איך לא, פוזלות לכיוון היד לראות את הטבעת שנשארה לה מזכרת מבעלה, ומבחינתה היא נתנה

מיליונים מעלינו לשבח!!!

"כִּי אִם זְכוּרְתָנִי אֶתְּךָ... וְעָשִׂיתָ נְאֻם
עַמְּדֵי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל פְּרַעַה
וְהוֹצֵאתָנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה" [מ', י"ד]

חז"ל אומרים: שהיתה תביעה כלפי
יוסף על כך שאמר: "זכרתני
והזכרתני", ולכן קיבל עוד שנתיים
בכלא, על כל פעם שהשתדל קיבל
עוד שנה.

שאל ר' חיים מבריסק את ר' שמעון
שקאפ: אם הוא היה אומר רק פעם
אחת, איזה עונש היה מקבל???

ענה לו: הוא היה מקבל רק שנה אחת,
מכיון שיש מושג של השתדלות, אמר
לו ר' חיים: טעות!!! אם הוא היה אומר
רק פעם אחת, הוא לא היה מקבל
כלום!!! ומה הסיבה???

שהשתדלות פעם אחת זה לא חוסר
בביטחון, אבל כשיש פעם שניה של
השתדלות, אווזה... כאן מתברר שיש
פה בעיה של חוסר ביטחון, ולכן הוא
נענש גם על הפעם הראשונה.

סיפר הרב אלקריף שליט"א: שבאחת
הדרשות שלו הוא דיבר על בטחון

אולי אתם שכחתם את מסירות הנפש
שעשיתם, אבל בורא עולם לא שכח.

לאורך כל ההיסטוריה אנשים שכיבדו
את ההורים, עשו טוב בראש
ובראשונה לעצמם, ומי שלא מכבד או
שאינ לו מספיק סבלנות להורים שלו,
הוא יורה לעצמו בגלגלים... כיון שמחר
מחרתיים הוא גם יהיה מבוגר, [אלא
אם בן יש לו תכניות אחרות... ☺]
ואיך שהוא התנהג כך יתנהגו אתו, לא
העתק הדבק, אלא גזור הדבק, אותו
דבר!!!

ולכן שמדברים עם ההורים, אם
ההורים מבקשים משהו, תפנה את כל
הזמן ותקשיב, למה? כי ההורים
מבקשים, וכשמדברים עם ההורים,
תשים את כל העולם בממתינה...

כמוכן שזה בא בהסכמת האישה ולא
על חשבונה!!! אבל ברצות ה' דרכי
איש גם אויביו ישלים אתו ☺. אם
אדם מכבד את ההורים, בדרך כלל
אשתו תעזור לו, כיון שזה הכבוד שלו,
וגם אם הוא עם הכרת הטוב היא גם
תרויח מזה, כיון שגם כלפיה הוא יתנהג
בהכרת הטוב.

אחד מההנהגות של ר' משה שמואל היתה על פי דברי המשנה ברורה [קליב ס"ק ח'] לומר את תפילת "עלינו לשבח" מילה במילה מתוך סידור, כיון שכל פמליא של מעלה מסתכלים עליו איך הוא אומר אותה, וגם היא שומרת את כל התפילה שלא יחטפו אותה המזיקים ומלאכי החבלה.

אם מתבוננים תפילת "עלינו לשבח" מתחילה באות ע' ומסתיימת ו"על הארץ מתחת אין עוד" באות ד', וגם אחר כך מתחילה באות ע' "על כן נקוה לך" ומסתיימת באות ד' "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", וזה בא לומר, שמי שמתפלל את "עלינו לשבח" בכוונה, זה כאילו שני עדים שמעידים על כל התפילה שלו שהיא מצויינת, ולכן ר' משה שמואל לא היה מדבר עד שהיה מסיים את תפילת "עלינו לשבח" מילה במילה.

היום לצערנו יש כאלה שחושבים שעלינו לשבח זו תפילת הדרך (🕒) ואיך שיוצאים מהבית כנסת מתחילים עלינו לשבח.

אלו שהיו עם ר' משה שמואל, ניסו לרמוז לו שכדאי שהרב יענה לו, כיון

בקב"ה, ועל כך שמי שבוטח בקב"ה הוא לא דואג בשום מצב.

כשסיימתי את הדרשה, ניגש אלי אברך בוגר ישיבת "באר יעקב", ואמר לי: דיברת על בטחון, קבל סיפור על ביטחון על ר' משה שמואל שפירא זצ"ל ראש ישיבת "באר יעקב", לרב היו לו חובות גדולים שהוא לקח לטובת הישיבה, והוא נאלץ לטוס לחוץ לארץ כדי לארגן שם שקט פיננסי לישיבה לתקופה הקרובה.

אמרו לו שיש טייקון בשם אייזיק וולפסון שיש לו לב רחב, שכאשר הוא שומע על ישיבות, לבו פתוח כאולם, ר' משה שמואל שפירא הגיע להתפלל בבית כנסת של אייזיק וולפסון ותיכנן אחרי התפילה לגשת אליו.

כשוולפסון ראה את ר' משה שמואל שפירא איך שהוא מתפלל, ישר הבין שמדובר פה לא בעוד משולח, אלא באחד הצדיקים, וולפסון סיים את התפילה וניגש אליו בברכת "שלום עליכם", אבל רבי משה שמואל שפירא רמז לו שהוא באמצע "עלינו לשבח" והוא לא יכול לענות לו.

אמר לו וולפסון: הרב, אני רוצה להגיד לך, שאתה האדם הראשון שאני פוגש שהכסף אצלו בעדיפות שניה, אצלך ראיתי שה"עלינו לשבח" נמצא מעל הכסף, ולכן מהיום אתה לא צריך להסתובב בשום מקום לאסוף לישיבה שלך, מה שתצטרך ומתי שתצטרך אני כאן בשבילך.

מה שהיה נראה כנוק עצום, בגלל הקבלה שלא לדבר בתפילת "עלינו לשבח", התברר שבזכות זה שהוא לא ויתר על המנהג שלו, וסמך על בורא עולם, הוא הצליח מעל למשוער, שבכך הוא הפך את וולפסון ל"תומך" של ישיבת "באר יעקב".

אדם שהולך עם בורא עולם, הוא רגוע שכל מה שמגיע לו יגיע עד אליו, גם אם הוא לא יעבור על שום מנהג, והוא מרויח מכל הכיוונים א', שיש לו רוגע שזה שווה מיליונים, ב', שבדרך כלל בסוף הוא יבין כמה שזה היה משתלם הבטחון כבורא עולם.

הדבר המדהים הוא, שלמען כמה מיליוני דולרים הוא לא היה מוכן להפסיק, אבל למען מטרה אחרת, שבעיניי שלנו נראית הרבה פחות

שהרי הרב בא בשביל הישיבה, ולא יקרה כלום אם הרב פעם אחת ידבר באמצע "עלינו לשבח" שהרי זה לטובת הישיבה, וגם שאם הוא לא יענה זו תהיה פגיעה בוולפסון, ואחר כך יהיה קשה לבקש ממנו תרומה לישיבה.

הרב, תדבר אתו עכשיו, ואח"כ תוכל לומר עלינו לשבח כמה שאתה רוצה, גם באמצע היום (☺).

ר' משה שמואל לא התייחס לשמויות שהם דברו, וכי הוא נותן את הכסף????? בורא עולם הוא זה שנותן את הכסף, אז מה אני צריך לעשות השתדלות בזה שאני עובר על רצונו???

והמשיך בתפילת "עלינו לשבח", המפליא שהם היו בטוחים שאחרי שהרב לא התייחס אליו, וולפסון ילך ממנו, אבל לא!!! הוא נשאר ליד ר' משה שמואל עד שהוא סיים את תפילת "עלינו לשבח", אחרי שהרב סיים, אמר לו הרב: אני מקווה שלא לקחת את זה אישי, כיון שאני לא מדבר באמצע תפילת "עלינו לשבח".

שהרב מקפיד שלא לדבר באמצע "עלינו לשבח".

מה שקרה באותם רגעים הם לא דמינו בחלומות הכי רחוקים... ר' משה שמואל הסתכל מי הוא זה ואיזהו אשר מלאו ליבו לעשות בן, וראה שזה הבחור הזה, והבין שאם ידחה אותו הוא יכול להיפגע, והוא לא יבין שזה בגלל "עלינו לשבח", הוא קלט את המבטים של אלה שהיו מאחוריו, שהם עוד רגע הולכים לאכול אותו, הוא לקח ממנו את המעיל ואמר לו: תודה רבה על הדאגה שלך!!! וחזר לתחילת "עלינו לשבח".

כשהיה אצל וולפסון, והיתה פה שאלה של מיליונים כדי שיפסיק, הוא לא הפסיק!!! כיון שלווטר על הנחגה מסוימת או לוותר על חומרא זו לא נקראת השתדלות, ובאמת בורא עולם שילם לו כפול ומכופל, אבל כשיש צד שבחור יפגע, שיש כאן בעייה של בין אדם לחבירו, אז פה אין שום מקום לחומרות...

מ-ד-ה-י-ם!!!! כמה שהגדולים נזהרו בבין אדם לחבירו, ואנחנו בהרבה מקרים, בשביל חומרא קטנה, בשביל

חשובה, הוא בן ענה באמצע "עלינו לשבח", וכך היה:

בישיבת "באר יעקב" היה בחור שלי"ע ול"ע סבל מבעיה נפשית, הוא מאוד רצה לשמש את ראש הישיבה, אבל לא היה שייך לתת לו תפקידים, כיון שהוא היה קצת לא על הקרקע... ולשמש את ראש הישיבה זה לא פשוט, חייב מישחו שיהיה מפוקס... אבל כיון שהוא חפר כמו שצריך ונדנד לאחראי שיתנו לו את הזכות, נתנו לו את התפקיד להגיש את המעיל לרב אחרי תפילת מנחה, ובאמת בכל יום הוא היה מגיע עם המעיל ומגיש לר' משה שמואל שפירא.

והנה באחד מהימים, כאשר הוא בא להגיש לרב את המעיל, הרב היה עדיין באמצע תפילת "עלינו לשבח", הבחור כמו שאמרנו, לא היה כל כך על הקרקע, כשראה שהרב לא מתייחס אליו, לא העלה בדעתו שהרב באמצע תפילת "עלינו לשבח", וחשב שהרב לא שם לב שהוא הגיע, ולכן דפק לו על היד דפיקה עדינה, הבחורים שהיו לידו היו המומים מהתעוזה של הבחור, ורצו להזיז אותו מר' משה שמואל, כיון שהם ידעו

חז"ל דורשים: "וחושך על פני תהום"
[בראשית א' ב'] זה מלכות יון, ואנחנו
מגרשים את החושך על ידי לימוד
התורה והמוסר, מהו החושך שמדברים
עליו???

הגמרא מספרת כשחלה רבן יוחנן ובאו
תלמידיו להיפרד ממנו, הם ביקשו
ממנו שיברך אותם, הוא ברך אותם
שיפחדו מכבוד עולם כמו שהם
מפחדים מאנשים, אמרו לו: מההה
זהו!!!! רק את זה אתה מברך אותנו??

אמר להם: הלוואי!!! שתצליחו להגיע
למצב הזה, כיון שאם תתביישו מכבוד
עולם כמו שאתם מתביישים מאנשים,
המצב שלכם יהיה טוב, כיון שאדם
שעובר עבירה אומר לעצמו, הלוואי
שאף אחד לא יראה אותי, במצב
שרואים אותו הוא מתנהג אחרת, לכן
זו ברכה גדולה מה שבירכתי אתכם.

ידוע הסיפור: באפלטון הפילוסוף היווני
הגדול, שרוממות המוסר הצרוף היה
יוצא מגרוננו כל הזמן, הוא דיבר על
שלמות המידות וטוהר הרגשות,
מסתמא, גם הוסיף כמה מילים לא
מוכנות... היום בלי לדבר כמה מילים
לא מוכנות זה לא זה... (☺)

לא לבטל איזו הנהגה, מסוגלים לצעוק
"גיאועלד!!!!" (הצילון) שומו
שמים!!!! הלו!!!!!! בין אדם לחבירו
זה "א-ש" זה לא צחוק!!!

מדוע קרא ר' אלחנן עיתון ליד כולם???

"מַה בָּצַע כִּי נִהְרַג אֶת אַחִינוּ וְכִסִּינוּ
אֶת דְּמוֹ" [ל"ז כ"ו]

שמעתי מאבי מורי שליט"א שהאחים
הקדושים חשבו שיוסף הצדיק מנסה
לדחות אותם מירושתו הרוחנית של
אביהם, כפי שנדחו ישמעאל ועשיו,
ולכן הם התקוממו ודנו אותו למיתה,
ואז התנגד יהודה ואמר להם: "מה
בצע כי נהרוג את אחינו וכיסינו את
דמו" כלומר, יהודה טען להם, שאם
יוסף חייב מיתה, אז למה לעשות את
זה בהחבא, למה לא לעשות את זה
בפרהסייה?????

מעשה שאתה לא רוצה לעשות אותו
בפרהסייה, זה מגלה שהוא מעשה
פסול.

כשנתפס בקלוננו, הוא אמר: כשאני עושה זאת אני לא אפלטון...

צדקיהו מלך יהודה ראה את נבוכדנצר שהוא אוכל ארנבת חיה, מה היתה תגובתו של נבוכדנצר??? הוא השביע את צדקיהו שלא יגלה.

בעולם ה"נאור", זה הפך להיות קו מנחה "היה בהמה באהלך ואדם בצאתך"

כשהמרצה הידוע נתפס בקלוננו, באורח חיים המנוגד בתכלית לכל הטפת המוסר שלו, הוא לא הבין מה רוצים ממנו, ושאל: האם מרצה לגאומטריה חייב להיות משולש??? או מרצה לביוכימיה צריך להיות חידק????

זה על קצה המזלג... "חושך" זה מלכות יון, כיון שבחושך, כשלא רואים, הם מתנהגים באופן שונה... בחושך הכל מותר!!! בחושך אין שום מעצור!!! אין שום רסן!!! כשרואים אותך תתנהג אחרת, אבל כשאתה לבד אין שום מעצורים...

בתרבות הקלוקלת הזו אנחנו נלחמים, ולא נותנים לכוה דבר להיכנס לתוכנו, מה שאסור אסור גם בחדרי חדרים,

ומה שמותר מותר גם בפרהסיא, על כשרות שומרים בכל מקום בעולם, גם כשאני נמצא בלי שום חבר או מכר, על השבת שומרים גם כשנמצאים מעבר להרי החושך...

מסופר: על הגאון ר' אלחנן ווסרמן זצ"ל הי"ד, שהיה לומד 18 שעות ביממה, והיה נועל נעליים בלי שרוך, כדי לא לבטל את החצי דקה הזו של קשירת השרוכים, ועם כל זה שהזמן שלו היה מדוד וחשוב, הוא מצא זמן 3 דקות בדיוק, שניה לא יותר, לעבור על כותרות העיתונים, כדי להתעדכן מה קורה בעולם, ואיך הוא היה קורא?? הוא היה פורס את העיתון על הסטנדר לעיני כולם.

שאלו אותו: מילא, שהרב קורא עיתון, ניחא, אבל מה הענין לקרוא את זה לעיני כולם בפרהסיא???

אמר להם: כדי ללמד שאם זה מותר אז זה מותר גם בפרהסיא, ואם זה אסור אז זה אסור גם בחדרי חדרים.

זה ה"אור" שאנחנו מציבים כנגד ה"חושך", אצלנו אין מעשים בחושך...

מכיון שמחר, מחרתיים, הוא יכול לטעות פעם נוספת.

אצל שר המשקים נאמר "ויספר שר המשקים ליוסף" והוא מספר לו: "והנה גפן לפני" משמע, שהוא נמצא בכל ההכנה של המשקה, וממילא, כשהמנהל נמצא במקום, העניינים מתנהלים כשורה, מי שיושב בלשכתו ומפקח משם, אז כל העניינים נראים אחרת.

מה שאין כן, שר האופים, שמתאר רק את החלום, אין כל אזכור לכך שהוא היה מעורב בהכנת האוכל, וממילא אין שום סיבה לסלוח לו, כי הוא לא יוכל לתקן את זה.

עלינו לדעת, שאותו דבר בורא עולם מתנהג איתנו, אם אדם אכפת לו מעבודת ה' ונמצא בעניינים, אז גם אם טעה יש סיבה לסלוח לו, אבל מי שבענייניו הגשמיים הוא מונח היטב, ורק בענייניו הרוחניים הוא מתנהג כאחד שלא אכפת לו, ולא מעורה בעניינים, אז אין מה לסלוח לו.

אותו דבר בבית, אם אדם מעריך ומונח בענייני הבית, אז גם אם טעה הכל נראה אחרת, אבל אם הוא "תלוש"

פרסומי ניסא, מה שאני מדליק אצלי בבית שכולם יראו שלא ישאר בחושך.

הראשונה שקיבלה מקלף

"וַיָּשָׁב אֶת שַׂר הַמִּשְׁקִים עַל מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל כַּף פְּרָעָה: {כב} וְאֵת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף" [מי כ"א כ"ב]

שמעתי מאבי מורי שליט"א ששאל: מדוע פרעה סלח לשר המשקים והשיבו על בנו, ואילו את שר האופים תלחה?????

פרעה יוצא מנקודת הנחה, שמי שמעורה בפרטי עבודתו ומוכן להשקיע מזמנו גם אם שנה, גם אם טעה, יש לסלוח לו, כיון שיש להניח, שהוא מצידו עשה את כל המאמצים שטעות כזו לא תקרה, וגם אחרי שקרתה טעות, הוא ישים לב ויתקן את עצמו.

אבל מי שלא מונח בעבודה שלו, אם יש לו טעויות!!! אין מה לסלוח לו,

מי היתה האשה הראשונה שקיבלה את הכלי הזה??? היתה אשתו של ר' שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, אני משער שהוא שמע על הכלי הזה דרך שאלה הלכתית ששאלו אותו: האם צריך להטביל אותו? וכד', ומיד שהתוודע לכלי שעשוי להיות לה לעזר בעבודת המטבח, מיד הוא הלך וקנה את המקלף כמתנה לאשתו, כדי להביע כמה שהוא מעריך את עבודתה המסורה בבית, כמה עלה המקלף הזה אני לא יודע, אולי כמה עשרות שקלים, אבל מה שבטוח, שבמתנה הזו היתה הרבה הבעת הערכה והכרת טובה לאשתו.

מגיע לו או מסכנן!!!

סיפר אבי מורי שליט"א מסופר: על אשה תמימה, שהיתה רגילה ללכת כל שבת לבית הכנסת, והיתה נמצאת שם עד סוף התפילה, והנה שבת אחת ב"פרשת וישב" היא שמעה את כל מה שהיה עם יוסף, על כך שהאחים שלו מכרו אותו, והיא פרצה בכבי, ממש בדמעות שלישי על אכזריותם של

סוג של "אבא של שבת" 😊 אז כל טעות היא לא נמלחת... כיון שמסביר להניח שהטעות תחזור שוב ושוב.

הדבר אמור גם בענייני חינוך הילדים, הוא חייב להיות מעורה בכל פרט ופרט בחינוכם, ואם הוא מתנהג כך, אזי אם הוא עושה טעויות קטנות בחינוך, יש לעבור על כך לסדר היום.

וכך גם בכל ענייני הבית, כדי לזכות במעלה של חיים בתוך בית ששורה בו השכינה, יש לנקוט במעורבות אקטיבית, ולהוכיח לעקרת הבית על הערכתנו הרבה כלפיה, על כל מה שהיא מזרחת ועושה בבית ועל הטיפול המסור בילדים, ואת זה אפשר ליצור על ידי נתינה, לא חייב של כמה מאות שקלים... אפשר להביא פרח או מתנה של כמה שקלים, העיקר זה להביע את ההערכה.

סיפר הרב זילברשטיין שליט"א: על גיסו ר' עזריאל אויערבאך, שלפני שנים רבות הופיעה המצאה מחודשת שהגיעה לשוק, היה זה מקלף גזר, עד היום היו מקלפים את הגזר בסכין, והיום יצא מקלף חדש שחוסך את המאמץ.

בין הנצי"ב שהיה סיני [יודע הרבה] לבין ר' יושע בער שהיה עוקר הרים [חרף מאוד], גדולי ישראל נקראו לבוא לשם ולהכריע, הם הגיעו ודנו והתקשו להכריע, כיון שמדובר במחלוקת בין שני גדולי עולם וכל אחד חשש להכניס את ראשו בין ההרים, והמגיד מוילנא נטל את רשות הדיבור, ואמר: כל שבת אני מדבר ומביא בכל פרשה את הצדיק מול הרשע, את הרע מול הטוב, ועל ידי זה אני אומר להם שילכו בדרך של הצדיק, ויברחו מהדרך של הרשע.

כל פרשות השבוע בבראשית אני מוצא את שני ההפכים, ואני מדבר עליהם, ואני נוהג כך בגלל הפסוק: "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו", בפרשת "בראשית" יש את אדם וחווה מול הנחש שמסית ומדיח, קין מול הבל, בפרשת "נח" יש את נח מול דור המבול, בפרשת "לך לך" יש את אברהם מול פרעה והמצרים, בפרשת "וירא" יש את אברהם מול אנשי סדום הרעים וחטאים, וכן בפרשת "תולדות" יש את יצחק מול ישמעאל, בפרשת "ויצא" יש את יעקב מול

האחים, והנה בשנה הבאה, שוב כאשר קראו בתורה על מכירת יוסף, אמרה האשה, כשהיא משמיעה קולות של "אק" מגיע לו, מגיע לו!!! שאלו אותה: למה שנה שעברה בבית כששמעת שמכרו אותו? והשנה את אומרת שמגיע לו?????

אמרה להם: יוסף אשם בכך שמכרו אותו השנה, כיון שהוא ראה ששנה שעברה, כשסיפר להם את החלומות, הם קנאו בו ומכרו אותו, השנה, הוא היה צריך ללמוד לקח ולא לספר להם, והוא לא למד את הלקח, לכן אני לא מרחמת עליו, מגיע לו שמכרו אותו. 😊

יש אנשים שמרגישים שהם "מכינים גדולים", ויש להם השגה על מה שהיה במכירת יוסף, וזו טעות כיון שזו מעל להשגתנו, הכל היה על ידי בורא עולם, הכל כדי לקיים את גזירת "ברית בין הבתרים", וכורא עולם גלגל את זה בדרך הזו, אבל חלילה לנו מלהטיל דופי באחים הקדושים.

מסופר: שכאשר פרצה מחלוקת ב"ישיבת וואלוז'ין" שהיתה אם הישיבות, בדבר המינוי לראש הישיבה

הגמרא מביאה שיש שלושה סוגי תירוצים:

1, אם אומר: עניי הייתי, ומרוד בלהשיג הלוואות כל היום, ולא היתה לי מנוחת הנפש לשבת וללמוד תורה, מביאים לו דוגמא מהלל הזקן שהיה משתכר בזהוב ליום, והיה משלם חצי ממנו לשומר בית המדרש, כדי שיתן לו להיכנס ללמוד תורה, ובחצי השני היו הוא ומשפחתו קונים מזה אוכל הכי פשוט שיש, בלי פינוקים, ועם כל המחסור שהיה לו אנחנו רואים שהוא ישב ולמד תורה, אז לא! זה לא תירוץ! כיון שאפשר ללמוד גם במצב כזה...

2, אם אומר: תשמע, הייתי עשיר, ובגלל זה כל הניהול של כל העסקים לא נתן לי רגע אחד של מנוחה, גם כאן מביאים לו את ר' אלעזר בן חרסום, ואומרים לו: וכי היית עשיר יותר מר' אלעזר בן חרסום, שעם כל העושר שלו הוא ישב ולמד תורה.

3, אם אומר: תשמע, היה לי יצר הרע מפחיד!!! לא יכולתי להתגבר עליו, אין! פשוט לא היה מצב!!! מביאים לו את יוסף הצדיק, ואומרים לו: וכי היה לך נסיון יותר קשה מיוסף הצדיק,

עשיו, יעקב מול לבן, בפרשת "וישלח" שוב יעקב מול עשיו, וכן על זה הדרך... אני מעמיד צדיק מול רשע, אבל בפרשת "וישב" יש בה שני צדדים ששניהם קדושי עליון, כשאני מדבר על יוסף ואחיו אני לא יודע מה להכריע, כיון שמי יכול להכניס את ראשו בין הרים ולא ירוצצו את גולגלתו?!

ואותו דבר, כאשר אני מדבר כאן על שני גאוני עולם וצדיקים, מי יוכל להכריע??? אחרי שמיימו את הנידון, החליטו שמי שיעמוד בראש הישיבה הוא הנצי"ב, כיון שהוא יותר מעורה בנושא.

הנקודה הזו משנה את כל ההסתכלות שלנו על מכירת יוסף.

מעלית בקומה ה 40

"וַיִּנָּס וַיֵּצֵא תְּחוּצָה" [ל"ט י"ב]

הגמרא [יומא ל"ה] אומרת: אחרי שאדם מסיים את תפקידו בעולם הזה, היום קוראים לזה "מחזיר ציוד" 😊 שואלים אותו למה??? למה לא עסקת בתורה?????

השנים הוא לא זו מהדרך... ואגב, זה מה שהביא ליעקב את הרוגע שיוסף נשאר ברמה רוחנית טובה.

אבל בשביל זה לא היה חייב שילמד תורה, יכול להיות שהיה לו זכרון טוב איפה הם עצרו את הלימוד שלהם.

ועל כך אמר הרב מישקובסקי: עונים כבריסק: שאם הוא לא היה לומד תורה, הוא לא היה מצליח להתגבר על נסיון כזה.

אדם שיש לו נסיון, אחוז אחד ממה שהיה ליוסף הצדיק, אם הוא לא לומד תורה, אם הוא לא נמצא ראשו ורובו בלימוד התורה, הרי שבא לו נסיון כזה הוא יכול לפרק אותו... הוא לא יכיר את עצמו...

וכמו שהרמב"ם אומר: שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה, ואם אנחנו רואים שיוסף התגבר, זה עצמו מוכיח שהוא למד תורה, כי בלי תורה לא שייך להתגבר על כאלה נסיונות. מבהיל!!!

ועל זה שיוסף מחייב את הרשעים, נשאלת השאלה: הרי ידוע שליוסף התגלתה דמות דיוקנו של אביו רגע לפני העבירה, ואם כן, מה

ובכל זאת אתה רואה שזה לא הפריע לו לשבת וללמוד תורה, אז אל תתריץ לנו תירוצים...

לפני קרוב ל 28 שנה, היינו הולכים לקנות קלטות של ר' חזקיהו מישקובסקי שליט"א, המשגיח של ישיבת "ארחות תורה" כיום, בכל קלטת היה שיחה אחת, היינו הולכים ומשלמים טבין ותקילין על כל קלטת וידענו להעריך, איזה שיחות יש לו, מדהים!! אח'סרא [איפה הימים של פעם].

שמעתי את הרב מישקובסקי ששאל: איפה כתוב שיוסף למד תורה???? הרי השאלה היא: למה לא עסקת בתורה? ומביאים ראיה מיוסף הצדיק, שאפילו שהיה לו יצר הרע כ'ביר [גדול] בכל זאת זה לא הפריע לו לשבת וללמוד, איפה מוזכר שיוסף ישב ולמד???

אמרתי את זה לפני כמה שנים, באחד המקומות קם מישוהו והקשה עלי שזה מוזכר כמה שהוא רמז ליעקב, בכך שהוא שלח לו עגלות, שהוא זוכר מה שהם למדו יחד את דיני עגלה ערופה, וכך הרגיע אותו, שגם כשהוא היה הרחק מבית אבא במשך כל אותן

לא!!! הוא דורש מאיתנו שנעשה מאמץ קטן, וממילא אנחנו נגלה את הלחצן שיוביל אותנו לקומה ה-100, ולכן יוסף מחייב את הרשעים, כיון שדמות דיוקנו של אביו התגלתה לו רק לאחר שהוא התגבר על עצמו.

וב"ה, השנה ראיתי שזה מדוייק בפסוק: "וינס ויצא החוצה" [ל'ט י"ב], "ויצא" ראשי תיבות: וירא יעקב צורת אביו, מתי הוא רואה צורת אביו? רק אחרי שיש "וינס" רק אחרי שמצידו הוא עושה צעד, אז הוא רואה את הסייעתא דשמיא להמשך.

נקודה נוספת שכתוב בהתחלה "וינס" קודם כל הוא ברח... אפילו שהוא עוד לא יצא, אבל קודם כל הוא ברח, ורק אחרי זה כתוב "ויצא" אחרי שברח היה לו כבר את הסייעתא דשמיא לצאת, כיון ש"הבא להיטהר מסייעין בידו", בשונה מ"הבא להיטמא" שכתוב ש"פותחין לו", דהיינו, לא מסייעים בידו, אלא רק פותחים לו ונותנים לו את האפשרות לחטוא, אדם שבא ליטהר מסייעין בידו, דהיינו עוזרים לו, אבל צריך קודם כל לברוח, לא להישאר במקום הנסיון אפילו לרגע.

החכמה????? כל אדם עם אבא כמו יעקב שיתגלה לו רגע לפני העבירה הוא לא יעבור שום עבירה, אם כן מה החכמה???

והתשובה תובן על פי מעשה: במלך שאמר שמי שיעלה בבנין של 100 קומות יקבל פרס כספי גבוה, הגיעו לשם הרבה אנשים עם כוחות לא רגילים, הם התחילו לעלות וראו שזה לא שייך להגיע לפסגה, היה אחד חכם ואמר לעצמו, אם המלך אמר כנראה שזה אפשרי, וכך טיפס עד כלות הכוחות, וכאשר הגיע לקומה 40, הוא גילה שיש שם מעלית עם לחצן עד לקומה 100 ועלה לשם וכמובן קיבל את הפרס.

מתי הוא גילה את המעלית? רק אחרי שהוא טיפס ועלה לכל הקומות שהוא יכל, רק לאחר מכן הוא ראה שלא מבקשים ממנו מעבר לכוחות שלו.

אומר ר' יצחק הוטנר זצ"ל, יוסף מצידו עשה את מה שהוא יכל, ואיפה שכלו כוחותיו, שם התגלה דמות דיוקנו של אביו, כדי לעזור לו להתגבר.

איי, איי, איי, בורא עולם לא דורש מאיתנו לטפס על קירות חלקים, ממש

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתני דינה בת ריקה תחי'
להצלחת משפחת התורם בעילום שם
הילדה מוריה בת רחל תחי'
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג
דינה בת סימה תחי'

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
לרפואת מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
שולמית בת סוליקה תחי'
הבר"ח דניאל בן שרית הי"ו להצלחה ברו"ג

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
לינוי בת שירה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו
להצלחת

גיליון זה מוקדש לעי"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
לע"נ

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייחם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר